

PROŠLOST I NOSTALGIJA/ NESIGURNOST IDENTITETA

(ulazi na scenu, ruši sve pred sobom, baca se preko stola, konstantno ima tik s naočalama ili očima)

Evo me! Samo sekundicu, molim! *(otvara aktovku i vadi veliku figuru ptice)*

Aha, evo ga, krećemo sad!

Dobro! krećemo! *(usiljeno smijanje)*

Prije svega, dopustite mi da izrazim osobito zadovoljstvo što ste se okupili u ovako zavidnom broju. Moram priznati, ima vas znatno više nego na nekim mojim ranijim predavanjima, što me neizmjereno raduje. Čini se da je glas o izvanrednoj, da ne kažem prekomjernoj genijalnosti mojih izlaganja ipak pronašao put do vas. *(usiljeno smijanje)*

Dobro.

Kao stručnjak za zaštitu ptica pjevica, odlučio sam doći ovdje i podijeliti s vama važnost ovih umirućih vrsta. Naime, kao što sam i rekao, ptice pjevice su zaštićena vrsta i umiruća također, jer eto, brzo umiru pa ih se treba posebno zaštititi.

Ja sam, naime, proveo tri mjeseca među pticama pjevicama. Dobro, dva mjeseca i jedan produženi vikend, ali intenzitet je bio takav da se može računati kao tri. Živio sam s njima! Jeste li vi ikada živjeli među pticama? Otkrijete dosta toga u toj divljini. Jedna sjenica mi je jednom rekla, ili sam ja to tako shvatio, da je najveća opasnost za ptice.... čovjek. Zna li možda koja je druga najveća opasnost za ptice pjevice? Drugi čovjek! Da!

Mislim, nije da mi to pisano baš stoji u opisu radnog mjesta, ali ja, kao zaštitnik ptica pjevica, sasvim sam sposoban zaštititi i poneku lijepu, mladu damu među vama.

Zna li, zaštitari moraju biti snažni. To je..... osnovna kvalifikacija. Pa, pogledajte samo mene.

(kratka pauza, odmjeri se, a evidentno mršavi glumac igra)

Doista me ponekad začudi kako se nikada nisam oženio. Majka mi je često govorila, kaže, trebao bi, sine. Lijep si ti momak, pogledaj se. I ja se pogledam... kad ono - stvarno lijep. *(zadovoljno klima glavom, uzbuđeno govori)*

Ali, eto... ne znam kako to da djevojke nikada nisu pronalazile ovo moje zanimanje osobito ....privlačnim.

Možda je problem u pticama. Ili u meni. Ali opet, ne vidim kako. Iako, ja bih rekao kako heroji zaštitnici ptica su, vrlo, mogao bih se i čak izraziti, seksipilna bića, ako me razumijete.

Ja sam, naime, čovjek od iskustva. Ne bih da se hvalim, ali, preživio sam stvari koje medicina još nije ni registrirala. Dugo sam ja zaštitar ptica, iako to sad već radi na štetu vlastitoga zdravlja. Naime, kako odviše ozbiljno shvaćam svoj posao, jednom sam čak tri sata nepomično stajao ispod grane samo da ne uznemirim jednog kosa koji je, koliko sam mogao procijeniti, prolazio kroz osobnu krizu.

Da vam budem iskren, često i ja prolazim kroz neke osobne krize. Naime, ne znam ako znate to o meni, ali nisam se nikada ženio. Šokirani ste s potpunim pravom. Gledate kako ovako lijep mladić može biti neoženjen, ali, da kažem u ptičjem žargonu, ostao sam bez svoje golubice. *(usiljeno smijanje, polutužan, uzdahne)*

Meni mama kaže kako sam ja jako lijep momak. I znate što? ...Jja joj vjerujem! Jer mama ne laže. Ona eventualno....malo poetski preuveliča. Valjda sam i ja neka rijetka vrsta ptice. *(tužan, zamišljen, pauza)*

No, dobro, da se vratimo na to zašto smo ovdje. Naime, ptice pjevice su ptice koje pjevaju. Imate više vrsta ptica pjevica, ako niste znali. Moje najdraže su rajске ptice pjevice, ili, kako ih ja od milja zovem, rajčice.

Nemojte moje rajčice zamijeniti s onima kojima su me gađali na prošlom predavanju. *(usiljeno smijanje)* Ne, ne! To su bile drugačije rajčice, moram priznati nevjerojatno precizne.

(počne se opravdavati)

Mislim, zaštita ptica je jedan vrlo težak posao, ja samo dođem ovdje objašnjavati, s najboljom namjerom, sasvim iskreno i predano. Mama kaže da sam kao mali jako volio crvenu boju, pa je možda publika čula za to i ... pripremila se u tom duhu.

Da... da, sad mi je jasno - vi ste zapravo moji veliki fanovi! Hvala! *(nakloni se)*

Crvena je, znate, i boja ljubavi. (*produbi glas, prisjeća se*)

Priča se po gradu, ali da, istina je. Nemam curu. Ali, bio sam ja jednom zaljubljen, ako vam to sada možda mogu spomenuti, bit ću vrlo brz, pa se vraćamo na predavanje. Naime, upoznao sam je u parku. Hranila je golubove. Već sam tu osjetio neku posebnu povezanost, ipak smo oboje radili s pticama, svatko na svoj način. Ja profesionalno, ona... više iz hobija. Da ne kažem, više iz ljubavi. (*nasmije se*)

(*pravi duge pauze*) Imala je taj pogled.... znate onaj pogled kad vas netko gleda.... a vi niste sigurni gleda li vas ili nešto iza vas....ali svejedno, mislite da gleda u vas.

Prišao sam joj. Rekao sam, gospođice, pazite, ti golubovi mogu razviti emocionalnu ovisnost o vama! (*usiljeno smijanje*)

(*pauza*)

Nije se nasmijala... Samo je otišla. I tako je odletjela. Bez gnijezda, bez adrese...

Ali dobro! Vraćamo se mi na temu! Zaštita ptica! Vrlo važno! (*skoro plače*)

Iako... ponekad mislim da su ptice barem iskrene ... kad odlete, znate na čemu ste. Kod ljudi to baš nije tako.

No, dobro. Ptice. (*Zakašlja se*) Ptice pjevice. Najpoznatije ptice pjevice su vrane, ako niste znali. Čuli ste za vrane svi, nadam se. Vrane su ptice snažne građe, sa snažnim nogama, baš nekako poput mene. Crne također, baš poput mene. Mama tako nekad meni kaže, kad mi kaže da sam lijep, da sam i crn kao mjesečeva noć. To je baš lijep kompliment, ali evo, žene me svaćaju kao da ću im smračiti dan. Sve moje romantične ideje , gnijezda, šetnje po parku, pažljivo birane riječi, sve se raspadne prije nego što uopće počnem. Ali dobro... ljubav je, izgleda, za druge vrste. (*plače*)

No, dobro, da se mi vratimo na temu. Kad tako govorim o ovoj teškoj temi izumiranja ptica pjevica, ljudi, baš poput vas u publici znaju imati tako tužne face. Svi se nešto šokiraju, baš ih valjda pogodi nedostatak ptica pjevica u svijetu.

Oduvijek sam, znate, shvaćao težinu ove teme. Ne može zaštitar ptica pjevica biti baš svako! Da se razumijemo!

(pauza)

Sada kad se prisjećam, moram vam reći iskreno, ovo nije bio moj prvi odabir karijere.

Moj je prvi poziv... znate... bio gluma. Da, da! Ja sam oduvijek htio biti glumac!

(šapuće, flerta s publikom)

Pa zašto mislite da ovako dobro držim ovo predavanje? Ništa nije slučajno!

Mama mi je uvijek govorila, kaže, sine, lijep si, pametan si... to trebaš negdje dobro iskoristiti! I ja... ja sam se, naravno, odlučio za kazalište! Veliki svijet! Reflektori! Ovacije! Drama! Ja kao zvijezda! *(prisjeća se, pauza, opet suzne oči)* Pritom glumci su zgodni, i imaju puno cura.

Ali... nažalost... nisu me primili na audiciji.

(tapka po srcu)

Zbog pjevanja! Jel možete vi to... zamisliti?! Zbog pjevanja!

Mislim, meni mama kaže kako pjevam kao slavuj!

(pauza)

Evo, kad sam već spomenuo slavuje, da vam kažem, i oni su ptice pjevice.

Ja sam se tako odlučio promatrati ih i slušati ih kako pjevaju, da se i ja malo poboljšam u tome. I tako..... istražujem tonove koje ptice pjevaju. To vam je zapravo znanost!

Tako da vam ja zapravo nisam samo zaštitar, nego sam i znanstvenik. *(preponosan)*

Da vam pravo kažem, ptice su vam moji prijatelji. Jednom sam, recimo, s jednim slavujem vodio raspravu o estetici pjeva koja je trajala puna dva sata, dok nismo obojica zaključili da je problem zapravo u publici. A vrane, vrane me posebno cijene.

One u meni prepoznaju nešto svoje, ozbiljnost, određenu tamnu eleganciju. *(pauza)*
I tako, kad sve zbrojite, ja zapravo nikada nisam sam. Mama kaže kako je važno
okružiti se dobrim prijateljima. I ja sam to učinio!

Mama tako nekad kaže da sam malo zaluđen pticama. Mislim, da vam pravo kažem,
ptice pjevaju kad imaju što reći, a ona pjeva... uvijek, stalno i svugdje. *(pokazuje
znakove frustracije, ali se opet umili mamicu)*

Mislim, dobra je ona žena, da me krivo ne shvatite, ali tako stalno daje neke životne
savjete. Mislim, brine se, jedna, što će. Zna da sam ja tražen, ovako kao ljubavnik,
ovako kao predavač, pa se sigurno brine da mi netko nešto nažao ne učini, ili da se
ja, nedaj Bože, preforsiram.

Živim s mamom, znate. Ili, da kažem to prikladnije mom zanimanju, još nisam odletio
iz gnijezda. Ne zato što ne mogu, nego, proučavam uvjete, ipak sam ja znanstvenik.
Gledam stabilnost gnijezda, toplinu, logistiku hranjenja, to su ozbiljne stvari, ne ide
se to tek tako napustiti. *(pauza)* Ja sam čak jednom pokušao odletjeti. Ozbiljno!
Spakirao sam stvari, izašao na prag, raširio ruke, i u tom trenutku mama je rekla,
kaže, sine, jesi ponio šal. *(pauza)* I ja sam shvatio, čovjek koji po ovom vremenu nije
ponio šal, nije spreman za svijet. Vratio sam se. Privremeno, naravno. Sve je to dio
mog dugoročnog plana osamostaljenja.

Mislim, možda to curama smeta. Možda one očekuju da mužjak već ima vlastitu
granu, svoj teritorij. *(pauza)*

Ali ja to gledam drugačije.... ako sam sposoban živjeti u skladu s jednim tako
zahtjevnim sustavom kao što je majka... onda sam, realno, spreman na sve.
Samo... izgleda da to još nijedna nije prepoznala kao prednost.

(zamišljen, pa pogleda na sat)

Ju! Evo, koliko je sati, pa kud već? Vrijeme brzo leti kad se ovako ludo zabavljamo!
Ptice pjevice, šašavice jedne! *(usiljeno smijanje)*
Tako su nas zapričale da ni ne primijetimo kako vrijeme odmiče.

Želim završiti ovo predavanje s jednom poznatom izrekom: kako se kaže, bolje vrapac u ruci nego golub na grani. *(usiljeno smijanje)* Ali nemojte, nemojte dirati vrapce, molim vas!

Evo, sad će i mama doći po mene. I znate što, možda će me opet opomenuti da ne smijem previše pjevati u javnosti, da se ne preforsiram, da pazim na srce, ali ja joj uvijek kažem , Mama, neke ptice nikad ne polete. *(usiljeno smijanje)* Kužite? zato što je i to pjesma, o pticama! *(usiljeno smijanje)*

i tako, gospodo, završavam ovaj moj mali govor o ptičicama pjevicama. Ako koja mlada dama bude htjela, ostavljam svoj broj mobitela ovdje na ploči, pa slobodno nazovite. Ako kakva ptica pravi problem.

Ju! Mama! Eto me!